

Rokosz

Jacek Kaczmarski

- Dosyć mamy tego, co było,
- Panowie szlachta! W górę czuby
- Nie da dobrocią się - to siłą
Strzec przed hetmanem praw swych zguby!
- Furda podpisy i układy!
- Kłamie inkaust, krew jest szczera!
- Układ, by powód był do zdrady,
Podpis jest, by się go wypierać!

- Dalej na Zamek!
- Dalej! Dalej!
- Precz z hetmanem!
- Precz!
W potrzebie wzywa nas ku chwale
Pospolita Rzecz!

Niech z czeluści piekieł bestie
Wyciągają ku nam szpony;
Hufce bronią nas niebieskie,
Świetliste bastiony.
Niech diabelskim wynalazkom
Bije ciemny świat pokłony,
Nas czekają z bożą łaską
Niedoczesne trony

- Dosyć mamy tego co jest!
- Panowie szlachta! Do pałasy!
- Starczy po gardle ostrza gest
A kundel kanclerz się wystraszy!
- Furda odezwy, sądy, pozwy,
- Łżą płaczki, żeśmy rokoszanie!
- Ich matactw my ofiarne kozły
Padnie kraj, jeśli nas nie stanie!

- Dalej na wieżę!
- Dalej! Dalej!
- Precz z kanclerzem!
- Precz!
W potrzebie wzywa nas ku chwale
Pospolita Rzecz!

Niech z czeluści piekieł bestie
Wyciągają ku nam szpony;
Hufce bronią nas niebieskie,
Świetliste bastiony.
Niech diabelskim wynalazkom
Bije ciemny świat pokłony,
Nas czekają z bożą łaską
Niedoczesne trony

- Dosyć mamy tego, co będzie!

- Panowie szlachta! Do buławy!
- Niech jeden z nas na tronie siędzie
I weźmie w ręce nasze sprawy!
- Uniesiem razem władzy ciężar
W zamian ojczyzny skarbiąc miłość!
Wiedział nasz pradziad jak zwyciężać,
Niech zatem będzie tak, jak było!

- Dalej na szafce!
- Dalej! Dalej!
- Precz z pomazańcem!
- Precz!
W potrzebie wzywa nas ku chwale
Pospolita Rzecz!

Niech nam obce chwałą wzory
Niemce, Szwedy, Angielczyki -
Nie nauczą nas pokory
Czarcie ich praktyki!
Niechaj słucha się litery
Kto się nie ma za człowieka,
Nas za wiarę w zapał szczery
Wiekuistość czeka!